

Беседа Владике Артемија у Недељу трећу Великог поста, Крстопоклону, 19.3.2017. године, у манастиру Светог Симеона Мироточивог у Дежеви

У има Оца и Сина и Светога Духа!

Ево нас браћо и сестре на средини светог, Часног и Великог поста, времена у години које је света Црква одредила да у току тога поста више мислимо на Бога него на земљу, више на душу него на тело, више на Царство Небеско него на земаљску нашу отаџбину. Јер, свети Велики пост је, у ствари, време када вршимо смотру над самим собом, над својом душом, над својом унутрашњошћу, да утврдимо шта се у њој накупило у протеклом периоду у току године, и да онда то исповедимо са покајањем ради отпуштања грехова, да се спремамо и причестимо светим Тајнама Христовим и тако очишћени душом и телом да дочекамо славно Васкрсење Христово, а самим тим да припремимо и себе када дође време да и нас Господ прими у Царство своје Небеско.

Данашња недеља јесте недеља светог Часнога и Животворног Крста. Свака недеља у току овога поста има по једног или више светитеља који нас својим примером, својим поукама, својом науком укрепљују да на томе нашем путу истрајемо до краја. А данашња света недеља јесте Недеља Часнога Крста јер се налази у средини. Па, као путници који далеко путују, па се уморе, потраже негде хладовито дрво да се под њим одморе, да прикупе снагу и наставе пут даље ка своме циљу. Тако и нас света Црква призива под Часно Дрво Часнога Крста да се под његовим покровом и заштитом и ми одморимо и скупимо снаге да наставимо подвиг поста до краја како је света Црква одредила, а не као што неки у нашем народу раде, да посте једну недељу па прекину пост, па посте на крају још нешто пред Васкрс. Такав пост не постоји, такав пост Црква није прописала, него пост који траје пуних седам недеља и зато треба га испоштовати до краја.

Свети Крст Господњи још нас опомиње, браћо и сестре, и подсећа нас и данашње свето Јеванђеље на речи Христове: *"Ко хоће за Мном да иде нека се одрекне себе и узме крст свој и за Мном иде"*. Господ

Христос је Крстоносац и за Њим се не може ићи без крста. Он је носио Свој Крст а нас позива да узмемо свој крст, јер Његов је претежак за наша плећа, него да узмемо свој крст и да идемо за Њим. За Христом се без Крста не може ићи. А шта је тај крст наш који треба да узмемо? То су све невоље, страдања, проблеми у овоме животу које Бог допушта нама да би смо ми показали чврстину, одређеност и истрајност у нашој вери. Дакле, сва страдања која нам се дешавају, сви проблеми, сви прогони, искушења треба да их примамо као из руке Божије и да их стрпљиво и са благодарношћу Богу подносимо. Јер постоји и крст који не спасава, то је крст онога разбојника са леве стране на Голготи, који иако је висио на крсту није добио спасење јер није веровао у Распетог Господа Христа. А тако и данас, браћо и сестре, Хришћанин се познаје по томе што носи крст свој, што значи што са трпљењем прима и подноси све тегобе и невоље овога живота.

А остали који нису Хришћани, и они имају неки крст као онај разбојник, али крст који не спасава. Нема човека на земљи па био он Цар или не знам који други човек велики на земљи а да нема својих животних проблема, страдања, болести и на крају смрт. Дакле, без крста се у овоме свету не може живети. Разлика је само да ли је наш крст спасоносан за нас што га носимо или је просто, нешто што не схватамо зашто га носимо. Ми као Хришћани, православни знамо зашто смо православни Хришћани, знамо за позив Господа Христа, да кренемо за Њим, да идемо за Њим са крстом својим, што значи са спремношћу, са трпљењем да примимо и поднесемо сва искушења, све невоље, све проблеме овога живота.

Нека би Господ помогао свима нама да и ми останемо попут наших славних и светих предака на овоме крстоносном путу, јер наш народ српски је крстоносни народ јер је кроз сву своју историју страдао носећи крст свој, страдао на правди Бога за Крст Часни и слободу златну. Да и нас Господ укрепи да останемо на томе путу, да останемо верни нашој светој вери православној, да је чувамо и очувамо неупрљану, неокрњену, неизмењену и да као такву предамо нашој деци и омладини да би се вера православна, светосавска у нашем народу одржала и очувала до краја света и

века, јер само ако будемо тако живели и тако носили крст свој браћо и сестре можемо имати наду да ћемо са духовном радошћу препорођени дочекати славно Васкрсење Христово и сретни ући у радост Царства Његовог Небескога да тамо и ми са свима светима славимо Њега Чудесног Господа са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин.

Срећан и Богом благословен данашњи празник и данашња света молитва.